

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 374-1905)

Originalt emne

Gader

Gader/Færdslen

Offentlig Renlighed

Offentlig Renlighed/Offentlig Renlighed i Almindelighed

Rets- og Politivæsen

Rets- og Politivæsen/Politivedtægt

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 14. december 1905](#)
- 2) [Byrådsmødet den 21. december 1905](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 14. december 1905 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 374-1905)

Fra Brolægningsudvalget forelaa følgende Forslag til Tillæg til Politivedtægten (Færdselsreglement, Renholdelse af Gader m. v.) :

"Hermed fremsendes Forslag til Tillæg til Politivedtægten for Aarhus som følger:

§ 20 omredigeres saaledes: "Ingen maa paa offentlig Gade, Vej eller Plads henkaste Glas, Potteskaar, Stene, Søm eller andet, der kan medføre Ulempe og Fare for Færdselen eller forurene Gaden eller Vejen. Den, som taber saadanne Ting, ligesom ogsaa Mursten,

Skærver, Rald eller andre Materialer o. lign., skal straks fjerne dem, ligesom Grundejere eller de, som ere pligtige at renholde Fortov eller Gade, straks skulle fjerne Glasskaar o. lign. derfra samt Hundeeskrementer og andre Forureninger, saasom spredte Madvarer o. lign. fra Fortovene, naar de af Politiet opfordres dertil.

Naar om Vinteren glat Føre indtræder, skulle Ejerne af de til offentlig Gade eller Plads stødende Huse og Grunde uden derom forud givet Paalæg af Politiet lade Fortovet bestrø med Sand, Aske, Savsqaaner eller deslige ud for deres Grunde".

Grunden til denne Ændring er, at Udvalget mener, det vil være uheldigt for de asfalterede Gader, at Rald og Stenmaterialer, der under Byggeforetagender spredes paa Gaden, kommer under Vognhjulene og derved udsætte Asfalten for Beskadigelse.

Bestemmelsen om Forpligtigelse for Grundejerne til at fjerne Hundeeskrementer fremkommer, fordi Ulempen ved Tilsølingen af Fortovene er stedse stigende, navnlig i Søndergade og de med Fliser omlagte Gadestrækninger. - I de asfalterede Gader, Nørregade, Nørreallé og Guldsmedgade, finder man ikke disse Ulemper begrundet paa, at Byraadet som Betingelse for at gaa med til Asfalteringen forlangte, at Grundejerne skulde renholde Gade og Fortov paa saadan Maade og i saadant Omfang, som Byraadet maatte forlange. Renholdelsen foretages af Entreprenører engagerede af Grundejerne paa Betingelser, der ere fastsatte af Udvalget, og hvoraf vedlægges et Eksempplar.

§ 29 tilføjes efter Politimesterens Forslag: "Butiksvinduer, som naa helt ned til Fortovets Overflade eller kun holdes i en Afstand af 12 Tommer fra denne, skulle være hegnede med forsvarligt Rækværk af mindst 1 1/4 Alens Højde".

Udvalget foreslaar at affatte denne Paragraf i Overensstemmelse med Tilføjelsen til den ny Byggevedtægt.

§ 36 omredigeres saaledes: "Kørende og ridende skulle holde sig til den Side af offentlig Gade eller Vej, der er paa deres højre Haand, og maa ikke, naar Vejen er fri, køre eller ride midt ad denne. Naar de møde hinanden, skal hver især vige af tilhøjre. Køres eller rides der forbi et foranværende Køretøj eller en foranværende Rytter, skal den forbipasserende holde til venstre; ved Gadehjørner og ved Skæringspunkter af to eller flere Færdselslinier er saadan Forbipasseren forbudt. Kørsel og Riden omkring Gadehjørner samt ud af Porte eller andre Udkørsler fra Gaarde skal foregaa langsomt".

"Efter Slutningen tilføjes: "Paa de i offentlig Gade eller Vej nedlagte Sporvejsskinner maa

der ikke uden Nødvendighed køres. Kørende og ridende skulle derhos paa Sporveje altid vige til Side for Sporvogne, hvad enten disse møde dem eller køre i samme Retning som de. Ligeledes skal enhver paa Sporet holdende Vogn rømme Sporet for en sig nærmende Sporvogn".

Grunden til Tilføjelsen skyldes Tilstedeværelsen af Sporvejen, om hvilken den nuværende Politivedtægt ikke indeholder nogen Bestemmelse.

§ 37 tilføjes ifølge Forslag af Politimesteren : "Ligeledes skal der viges af vejen for Brandvæsenets Køretøjer. Medens disse passere forbi, skulle andre kørende holde stille eller køre i Skridtgang".

§ 38 omredigeres saaledes ifølge Forslag af Politimesteren:

Punkt 1 tilføjes i Slutningen: "ligesaa lidt som der til den maa fastgøres Paahængsvogne".

Punkt 2 faar følgende Ordlyd: s Paa Byens Gader og beboede Veje samt andre Steder, hvor der er stærk Færdsel, maa Cyklister ikke køre hurtigere end en Vogn i frit Trav og kun to ved Siden af hinanden; om Gadehjørner skal Kørslen foregaa langsomt og enkeltvis. Hvor Skridtkørsel er paabudt, skal Cyklekørende staa af og trække Cyklen".

Som Punkt 7 indsættes: "De ved Gader og Veje udlagte Cyklestier ere forbeholdte Cyklister. Hvor der i samme Gade eller Vej findes 2 Cyklestier, skal der altid - bortset fra nødvendig Forbikørsel - køres paa den Sti, der ligger tilhøjre.

Personer, der maatte befinde sig paa Cyklestier, eller Cykler, der føres ved Haanden, maa vige straks ved givet Signal.

Det er forbudt Vogne af enhver Art at køre ind paa Cyklestierne, ligesom Vogne ej heller maa holde paa Stierne, saaledes at de ere til Gene for Cyklisterne".

Punkt 4. Udvalget foreslaar, at følgende "men tilladt paa Ridentier" udgaar.

Punkt 8. Det er forbudt Motorcykler at færdes paa Cyklestier.

Grunden til Tilføjelsen er, at Politivedtægten mangler Bestemmelse for Benyttelse af Cyklestier. Der er nu anlagt saa mange saadanne Stier, og Benyttelsen af disse er saa stor, at det bliver nødvendigt at fastsætte Bestemmelse desangaaende.

§ 40 omredigeres ifølge Forslag af Politimesteren saaledes:

Efter: "eller Ulæmper for Færdslen", i 1. Stykke, tilføjes: "Det er kun tilladt at skubbe

Haandvogne foran sig, naar den, der kører Vognen, har fri Udsigt over Læsset".

Foran sidste Punktum tilføjes: "Paa begge Sider af ethvert Køretøj, der ikke særlig er bestemt til Personbefordring, skal være angivet med paamaalede tydelige Bogstaver af mindst 3 Tommers Pløjde Ejerens Navn og Bopæl. Ejer samme Person flere ikke særlig til Personbefordring bestemte Køretøjer, skal hvert enkelt Køretøj tillige være forsynet med et særligt Nummer af mindst samme Størrelse som Bogstaverne".

§ 41. Politimesteren foreslaar følgende Tilføjelse: "Trækvogne maa ikke føres af Personer, der ere yngre end 14 Aar".

Udvalget mener dog, at det bør tillades Børn under 14 Aar at føre Trækvogne af Bæreevne under 200 Pd., hvilke f. Eks. finder Anvendelse ved Transport af Kolonialvarer, Manufakturvarer o. lign.

§ 47, 4. Stk. tilføjes ifølge Politimesterens Forslag: "Ejere af Hunde skulde paase og være ansvarlige for, at disse ikke ved vedholdende Gøen eller Tuden forstyrre de ombøende".

§ 75 tilføjes i Slutningen ifølge Politimesterens Forslag: "Paa enhver til offentlig Befordring bestemt Drosche, der findes paa offentlig Gade, Vej eller Plads, skal være anbragt 2 Lygter, der fra den Tid, da Gadelygterne tændes, og til Daggy, skulle være forsynede med klart brændende Lys. Lygterne skulle være anbragte een paa hver Side af Vognen saa langt foran som muligt. Paa den udvendige Side af Lygterne skal være anbragt Droschens Nummer med hvide gennemskinnende Tal af mindst 21 U Tommes Højde paa grønt Glas som Bund". Formanden skulde henstille, at man underkastede den foreliggende Sag 2 Behandlinger, da den omfattede saa mange forskellige Bestemmelser, at man vanskelig kunde faa Overblik over dem med det samme.

ad § 20. Lottrup fandt Udvalgets Forslag til Ændring i denne Paragraf altfor rigoristisk. Fulgte man Udvalget, vilde det i en følelig Grad gaa ud over Grundejerne. Her i Byen var man allerede naaet langt frem med Hensyn til Renholdelsen af Gaderne; disse fejedes alle een Gang om Dagen, og ønskede man Fejning foretaget oftere, maatte det Offentlige foranledige, at et Par Mænd i Løbet af Dagen gik gennem Byen og foretog det i saa Henseende fornødne. At forlange, at Husejerne til enhver Tid skulde holde vedkommende Fortov fri for Hundeeskrementer var i hvert Tilfælde et ganske urimeligt Forlangende.

Formanden forekom det, at den foregaa-Taler overdrev en Del. Der var ikke i Udvalgets Forslag Tale om, at stille Krav om, at Husejerne uopholdeligt skulde fjerne

Hundeekskrementer og andre Forureninger, men først naar de af Politiet opfordredes hertil. Herved paalagdes der sikkert ikke Grundejerne nogen ny særlig Byrde.

Vestesen henviste til den i Udvalgets Indstilling givne Begrundelse af Forslaget om at paalægge Grundejerne at rense Fortovene for de omtalte Foureninger. Naar man saa, hvorledes Renholdelsen af de asfalterede Gader foregik, var det sikkert berettiget at stille det omhandlede Forlangende til Grundejerne ogsaa i de andre Gader. Udvalget havde haft under Overvejelse at lade den yderligere Renholdelse foretage ved nogle af Kommunen dertil antagne Mænd, men man befrygtede, at Grundejerne, hvem det paahvilede at lade vedkommende Gadestrækning rengøre hver Morgen, vilde foretage den Rengøring mindre omhyggeligt, naar de vidste, at Kommunens Folk senere op ad Dagen kom og fejede den. Han maatte derfor anbefale, at man fulgte Udvalgets Forslag.

Nørgaard kunde fuldt ud slutte sig til Udvalgets Forslag, der sikkert var meget betimeligt.

Lottrup fastholdt, at det vilde være en stor Gene for Grundejerne, hvis man paalagde dem Pligt til at foretage Gadefejning midt paa Dagen paa Tidspunkter, hvor de ikke altid havde Folk til deres Raadighed. Man behøvede sikkert ikke at frygte for, at de skulde foretage den dem paahvilende daglige Rengøring af de paagældende Gadestrækninger mindre grundigt, da Politiet jo skulde føre Tilsyn med, at Gaderne hver Morgen var behørig rengjorte. Kunde Udvalget faa Husejerne i Ryesgade og Søndergade til at slutte sig sammen om Renholdelse i Fællesskab af disse Gader, ligesom Tilfældet var med de asfalterede Gader, vilde dette sikkert være billigere for de vedkommende og behageligere for Fodgængerne i disse.

Samuelson tilraadede at vedtage Udvalgets Forslag. Det bedste vilde maaske nok være, at faa Renholdelsen af alle Gaderne foretaget ved Kommunens Foranstaltning, men det vilde for Øjeblikket blive alt for kostbart. At lade et Par Mænd gaa gennem Byen nogle Gange om Dagen for at rense Fortovene, vilde være ganske utilstrækkeligt.

Mikael Johansen kunde i Modsætning til Lottrup ikke erkende, at man ved at ændre den omhandlede Paragraf som af Udvalget foreslaaet paa nogen Maade gik Grundejerne for nær. Det forekom ham udmærket og paatrængende nødvendigt at faa indsat en Bestemmelse om Fjernelse fra Fortovene af al Slags Forureninger.

J. C. Petersen var nærmest tilbøjelig til at slutte sig til Lottrups Udtalelser. Der var efterhaanden lagt Byrder nok paa Grundejerne, og den foreslaaede Bestemmelse om

Renholdelsen af Fortovene vilde indirekte lægge en ny Byrde paa dem, idet de herefter hele Dagen maatte have nogen til Raadighed til Fjernelse af de ommeldte Forureninger. Han vilde finde det rigtigst, at Kommunen antog et Par Mænd til at renholde Fortovene, og saa forhøjede Hundeskatten, saaledes at det - hvilket ubetinget var det retfærdigste - blev Hundeejerne, der kom til at betale den af deres Hunde foranledigede forøgede Udgift til Gadefejningen.

Nørsgaard kunde i og for sig finde Tanken om Forhøjelse af Hundeskatten særdeles tiltalende,

-der var altfor mange Hunde her i Byen - men det lod sig desværre ikke for Tiden gøre at realisere denne Tanke. Paa Købstadsforeningens Møde i Sommer havde der været Enighed om det ønskelige i at faa en højere Hundeskat, men Justitsministeriet, til hvem man havde henvendt sig herom, idet der hertil krævedes en Lovændring, havde ikke ønsket noget foretaget i denne Sag foreløbig. Her i Byen opkrævede man Hundeskatten med dens Maksimum.

ad § 36, Lottrup skulde henstille, at der i Vedtægten i Lighed med, hvad Tilfældet var i Frederiksberg Kommune, optoges en Bestemmelse om, at Sporvognene med Hensyn til deres Beskaffenhed, Personale o. s. v., var undergivet Politiets nærmere Forskrifter.

ad § 38. Vestesen bemærkede, at naar man havde foreslaaet at lade Tilladelsen til Cyklekørsel paa Ridestierne bortfalde, var Grunden hertil den, at man gik ud fra, at det rimeligste var, at Ridestier og Cyklestier var forbeholdt henholdsvis Ryttere og Cyklister. Den nævnte Forandring vilde næppe medføre nogen Ulempe, naar alene undtoges Stien ved Havnen, der for Tiden baade benyttedes af Ryttere og Cyklister; Udvalget fandt imidlertid, at det retfærdigste vilde være at overlade denne til Cyklisterne. - Angaaende Motorcyklerne var Politimesteren af den Anskuelse, at man af Hensyn til den almindelige Færdsel helst fremdeles burde tillade disse at færdes paa Cyklestierne. Udvalget nærede imidlertid ingen Tvivl om, at Cyklisterne meget nødtigt saa Motorcykler paa Cyklestierne, og at der var meget berettiget i Frygten for, at der skulde kunne afstedkommes Ulykker for det cyklende Publikum ved at opretholde Tilladelsen. Dertil kom, at Fristelsen for Motorcykler til at sætte Farten op over det tilladelige, naar de færdedes paa Cyklestierne, var saa stor, at man næppe kunde forvente, at Bestemmelserne i saa Henseende kunde opretholdes. Udvalget var derfor af den Anskuelse, at det burde forbydes Motorcyklerne at færdes paa Cyklestierne.

Thomsen skulde gøre opmærksom paa, at der ogsaa i Frederiks-Alle langs den gamle Kirkegaard fandtes en Sti, der benyttedes saavel af Ridende som af Cyklende.

Lottrup anbefalede i Overensstemmelse med den af Politimesteren hævdede Opfattelse at henvise Motorcyklerne til Cyklestierne; saa vidste man, hvor man havde dem, og kunde lettere tage sig i Agt for dem.

Vestesen oplyste, at naar han ikke havde omtalt den af Thomsen fremdragne Sti i Frederiks Alle, kom dette af, at der var indkommet Andragende fra vedkommende Grundejere om delvis Omlægning af Alleen. Dette Spørgsmaal havde Udvalget under Overvejelse, og i Forbindelse med dette vilde man kunne ordne Forholdene vedrørende den nævnte Sti.

Nørgaard erindrede om, at der altid tidligere i Raadet havde været Stemning for at faa. Motorcyklerne bort fra Cyklestierne, hvor de var til megen Ulempe for de andre Cyklister. Han vilde absolut tilraade, at man sluttede sig til Udvalgets Forslag i den ommeldte Henseende.

Filtenborg var ligeledes af den Mening, at det var rigtigst at henvise Motorcyklerne til de almindelige Veje.

adi § 41. Laursen var bange for, at man ved at sætte en Bæreevne af 200 Pd. som Grænse ikke vilde opnaa tilstrækkelig Beskyttelse for de ganske unge Drengene. Man saa desværre altfor ofte Drengene, der trak for svære Læs.

Mikael Johansen troede, roligt, man kunde acceptere Udvalgets Forslag. Ved en Bestemmelse om, at Drengene under 14 Aar aldeles ikke maatte føre Trækvogne, vilde man dels i høj Grad vanskeliggøre det for de Handlende at faa Bydrengene, dels i mange Tilfælde kun opnaa, at Drengene maatte bære de tunge Byrder, og det havde de mere Skade af end at køre dem paa en let Trækvogn.

Vestesen kunde paa Udvalgets Vegne erklære, at det var villigt til at tage det ommeldte Spørgsmaal om Vægt Grænsen under nærmere Overvejelse. Man gik ud fra, at Børnene havde bedre af at føre Byrderne paa Trækvogn end af at bære dem, og Udvalget havde foreløbig kun ønsket at erfare, om Raadet delte denne Anskuelse.

ad § 47. Formanden skulde foreslaa, at Bestemmelsen udvidedes saaledes, at Ejerne af Hunde efter forudgaaet Advarsel var ansvarlig for, at disse ikke ved vedholdende Gøen eller Tuden under aaben Himmel - ogsaa paa Ejernes egen Grund - forstyrrede de

Omboendes Ro.

Nørgaard vilde støtte Formandens Forslag.

Lottrup tvivlede noget om, at et saa omfattende Ansvar kunde paalægges Hundeejerne.

ad § 75. Lottrup syntes, at det var noget for tidligt at komme med en saadan Bestemmelse, som København f. Eks. først havde indført, da den var en By paa ca. 400,000 Mennesker. Der var ikke flere af de omhandlede Køretøjer her i Byen, end at Politiet let kunde kende saa at sige baade Vogne og Heste. Bestemmelsen vilde derhos paaføre Vognmændene en ret følelig aarlig Udgift.

Vestesen skønnede ikke rettere end, at naar Politimesteren ønskede en Bestemmelse som den nævnte, der sigtede til at lette Ordenens Opretholdelse, burde man støtte ham, og saa maatte Vognmændene finde sig i den næppe synderlig store Udgift, den kunde medføre for dem.

Sagen gik til 2. Behandling.

Uddrag fra byrådsmødet den 21. december 1905 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 374-1905)

Til 2. Behandling forelaa det i sidste Møde af Brolægningsudvalget fremsendte Forslag til Tillæg til Politivedtægten, (Færdselsreglement, Renholdelse af Gader m. m.).

ad § 20. Fra Formanden forelaa følgende Ændringsforslag:

7. -9. Linie i det foreliggende Forslag affattes saaledes: "straks skulle fjerne Glasskaar, Hundeeskrementer og andre Forureninger, naar de af Politiet opfordres dertil". Politimesteren vilde gerne benytte Lejligheden til at gøre nogle Bemærkninger om den af Udvalget foreslaaede Ændring i dens Helhed. Han for sit Vedkommende stillede sig noget skeptisk over for Forslaget om, at paabyde Grundejerne at fjerne Hundeeskrementer og andre Forureninger fra Fortovene, idet han ansaa en saadan Bestemmelse for ganske uigennemførlig. Han vilde selvfølgelig ligesaa gerne som Raadet have Gaderne saa rene som muligt, men skulde man tale om den hygiejniske Side af Sagen, troede han rigtig nok, at de mange Spytekatter, der nu prydede Fortovene, og ofte indgik en ret intim

Forbindelse med Damekjolerne, var langt farligere i saa Henseende end de andre nævnte Forureninger. I visse andre Lande var det utrykkelig paabudt Folk at spytte i Kloakerne, og kunde man have gennemført et lignende Paabud her, vilde han have anset det for et betydeligt Fremskridt. Den afgørende Grund for ham til at ønske, at man ikke vilde følge Udvalgets Forslag paa det ommeldte Punkt, var imidlertid den, at han var overbevist om, at en Bestemmelse som den foreslaaede vilde give Anledning til en Mængde Trakasserier mellem Politiet og Grundejerne, der vilde føle det som en utidig Tjenstivrighed fra Betjentenes Side, hver Gang de gjorde dem opmærksom, at der var Forureninger, de maatte fjerne fra Fortovene. Han vilde foreslaa, at man af Bestemmelsen lod udgaa Ordene fra "samt Hundeeskrementer" til "Madvarer".

Formanden kunde nok give Politimesteren Ret i, at Bestemmelsen var noget vanskelig at gennemføre; i saa Henseende delte den imidlertid Skæbne med flere andre Bestemmelser i Vedtægten, hvilke aldrig eller ret sjelden anvendtes. Han ansaa det dog for rigtigt som en Begyndelse at fastholde Ændringen om Grundejerns Pligt til at fjerne Forureninger fra Fortovene, i hvilken Fordring der i Virkeligheden intet urimeligt laa. Naar Politimesteren befrygtede Trakasserier mellem Publikum og Politi, saa han ikke rettere, end at disse ligesaa vel kunde opstaa efter den nuværende Affattelse af § 20, efter hvilken Grundejerne var udsat for at faa Paalæg om at fjerne Glasskaar o. 1.

Lottrup havde haft den Opfattelse, at det var Politimesteren, der ønskede Bestemmelsen om Renholdelsen af Fortovene ændret. Da denne imidlertid var imod den foreslaaede Ændring, var der saa meget mindre Grund til at optage en Bestemmelse, der i Virkeligheden ikke kunde overholdes.

Vestesen bemærkede, at Udvalget havde indsat Bestemmelsen om Fjernelse af de nævnte Forureninger som det første Skridt i Retning af at faa Fortovene bedre renholdt. Fandtes en Bestemmelse herom i Vedtægten, vilde den Omstændighed, - selv om den ikke overholdtes strængt

-sikkert bevirke, at Grundejerne sluttede sig sammen og lod Renholdelsen af Gaderne foregaa ved særlige dertil antagne Entreprenører som i de asfalterede Gader. Det skulde glæde ham, om man engang kunde komme saavidt, at man ogsaa kunde faa Spytteklatterne bort fra Fortovene, men dette Spørgsmaal kunde sikkert først bagefter tages op.

Jacob Jensen paaskønnede Udvalgets Bestræbelser for at vække Sansen for Renlighed

paa Gaderne, men han troede dog, at man burde lade Bestemmelsen om Fjærmelse af Hundeekskrementer o. l. udgaa af Paragraffen. Ligeledes fandt han Bestemmelsen om, at den, som tabte Ral o. l. paa Gaderne, straks skulde fjærne det, noget uheldig. Han vilde derimod stille Forslag om, at det paabødes Grundejerne at lade Gaderne feje 2 Gange om Dagen; saa vidste de, hvad de havde at rette sig efter, og der blev ingen Lejlighed for dem til Uenighed med Politiet paa dette Omraade.

Nørgaard skulde henstille, at man som en Mellemvej vedtog at indskrænke Paabudet om Fjærmelse af de oftnævnte Forureninger til at omfatte "Strøget" eller nærmere bestemt: Ryesgade, Søndergade, Torvene, Immervad og Vestergade, hvor Færdslen var størst.

Thomsen glædede sig ved at høre, at Politimesteren var imod den omhandlede Bestemmelse, som Taleren for sit Vedkommende ikke ansaa nødvendig. Grundejerne vilde sikkert i deres egen Interesse holde deres Fortove saa rene som muligt.

Formanden kunde i og for sig nok gaa med til Nørgaards Forslag, forsaavidt der skulde være overvejende Stemning for dette, men han saa helst, at man lod Paabudet omfatte alle Gaderne.

Politimesteren pointerede, at der var den meget væsentlige Forskel mellem den nuværende Affattelse af Paragraffen og den foresiaaede, at nu kunde der ingen Tvivl opstaa, om hvad der skulde fjærnes fra Fortovene, medens der efter Udvalgets Forslag ofte vilde blive Anledning til Uenighed mellem vedkommende Grundejere og Politiet.

Schourup kunde ikke forstaa, at der var saa megen Uvilje mod Bestemmelsen om Renholdelsen af Fortovene; han fandt tværtimod, man burde være Udvalget taknemlig, fordi det havde foreslaaet den. Størst Betydning vikle den iøvrigt have for de med Fliser belagte Fortove, og man kunde maaske indskrænke den til at omfatte disse.

Mikael Johansen fraraadede at paabyde Fejning 2 Gange om Dagen, ligesom han vilde finde det uheldigt at fastsætte forskellige Regler for de forskellige Gader.

Vestesen indrømmede, at man i Udvalget ved den foresiaaede Bestemmelse navnlig havde tænkt paa Renholdelsen af de med Fliser belagte Fortove, og han kunde eventuelt gaa med til, at Bestemmelsen indskrænkedes til at omfatte disse, men han maatte fastholde, at det vilde have principiell Betydning at faa Bestemmelsen optaget i sin Helhed.

Nørgaard troede, at det vilde have Betydning at begrænse Forslaget noget; for ikke at faa for mange Ændringsforslag vilde han slutte sig til Schourups Forslag, der i al Væsentlighed

faldt sammen med Talerens.

Johan Pedersen henstillede, at man overlod til Politiet at afgøre, hvilke Forureninger der skulde fjæernes fra Fortovene.

Udvalgets Forslag vedtoges med den af Formanden foreslaaede Ændring.

ad § 29. Politimesteren fandt en Bestemmelse i den om meldte Henseende nødvendig, og han kunde ikke se nogen Grund til at udsætte dens Vedtagelse efter Byggevedtægten. Der var ingen Anledning til at vente med at paabyde Anbringelse af Rækværk for Butiksvinduer, til først en Ulykke var sket ved, at nogen var styrtet ind i et saadant.

Jacob Jensen kunde slutte sig til den foregaaende Taler, idet han gik ud fra, at Anbringelsen af en Stang var tilstrækkelig.

Magnus Nielsen foreslog, at der optoges en Tilføjelse i Bestemmelsen om Afstanden, hvori det omtalte Rækværk skulde anbringes fra Husene. Han kunde i saa Henseende tænke sig, at den fastsattes til 3 Tommer fra Facadelinien.

Udvalgets Forslag vedtoges saaledes, at Rækværkets Yderkant ikke maa springe mere end 3 Tommer frem for Facadelinjen.

ad § 36 og 37. Udvalgets Forslag vedtoges, ad § 38, Punkt 1. Af Formanden var stillet saalydende Ændringsforslag:

Ordene "ligesaalidt som der til den maa fastgøres Paahængsvogne" udgaa.

Filtensborg tilraadede at følge Formandens Ændringsforslag. Der var i den senere Tid konstrueret særdeles nette og praktiske Paahængsvogne til Cykler, hvilke benyttedes en Del i Udlandet. Man burde ikke udelukke deres Anvendelse her.

Politimesteren havde aldrig set noget kønt eller praktisk i den ommeldte Henseende. Han havde anset Anvendelse af Paahængsvogne for ret farlig for Cyklisterne selv, og derfor havde han ønsket den forbudt. Han skulde imidlertid gerne frafalde Bestemmelsen, hvis der ikke var Stemning for den.

Punkt 8. Politimesteren gjorde opmærksom paa, at naar han under Forhandlingerne med Udvalget havde holdt paa, at Motor Cyklerne skulde henvises til Cyklestierne, maatte Grunden hertil søges i Hensynet til den almindelige Færdsel. Saalænge Motorcyklerne ikke var af bedre Konstruktion, og navnlig saalænge de gjorde saa megen Støj, var de til stor Gene for Færdslen paa de almindelige Veje, medens de paa Cyklestierne, hvor de kun

passerede andre Cyklister, næppe kunde forvolde nogen stor Ulempe. Skulde Raadet derimod være af en anden Opfattelse og ønske at slutte sig til Udvalget, skulde han iøvrigt ikke have noget herimod.

Nørgaard kunde henholde sig til sin Udtalelse ved Sagens første Behandling. Af de af ham da fremhævede Grunde maatte han anse det for rigtigst at forbyde Kørsel med Motorcykler paa Cyklestierne.

Vestesen anbefalede at følge Udvalgets Forslag. Der var for Øjeblikket kun ganske faa Motorcykler her i Byen, men en eneste saadan kunde paa sin Fart ad Stierne gøre dem usikre for alle andre Cyklister.

Lottrup var af den Anskuelse, at Motorcyklerne var farligere for almindelige Køretøjer end for Cyklisterne, og vilde derfor slutte sig til Politimesteren.

Laursen vilde tilraade, at man stemte for Udvalgets Forslag. Der fandtes jo dog kun forholdsvis faa Cyklestier, og overalt, hvor saadanne ikke var, maatte Motorcykler og andre Køretøjer færdes paa samme Vejbane, hvilket jo gik meget godt; saa kunde det vel ogsaa gaa paa de Veje, hvor der fandtes særlige Cyklestier.

Udvalgets Forslag vedtoges med den af Formanden foreslaaede Ændring.

ad § 40. Udvalgets Forslag vedtoges, ad § 41. Vestesen oplyste, at efter hvad han havde bragt i Erfaring, var Trækvogne af 200 Pd. s Bæreevne de mindste, man overhovedet benyttede. Vilde man ikke helt forbyde, at Trækvogne førtes af mindre Drenge, maatte man sætte Grænsen som af Udvalget foreslaaet, noget der næppe heller vilde rumme nogen Fare for Børnene.

Mikael Johansen kunde ganske følge Udvalget Det vilde i høj Grad vanskeliggøre det for Købmændene at faa Bydrenge, hvis man helt forbød Drenge under 14 Aar at føre Trækvogne, og det var paa den anden Side ingenlunde i Børnenes Interesse et opretholde et saadant Forbud, idet Følgen kun vilde blive, at de - hvad der var meget skadeligere for dem - kom til at bære Pakkerne i Stedet for.

Politimesteren ansaa det for at være i Børnenes Interesse at forbyde, at Drenge under 14 Aar førte Trækvogne, ikke saa meget fordi selve dette Arbejde var for strængt for dem, som fordi mindre Drenge ofte havde vanskeligt ved at styre en Trækvogn i stærk Færdsel, og derfor let kom til en Ulykke med den ved, at andre Vogne paakørte den.

Nørgaard kunde være tilbøjelig til at slutte sig til Politimesteren, hvis Forholdet var det, at man ved et saadant Forbud kunde undgaa, at Børn som Bydrenge blev brugt til Arbejde, der laa over deres Kræfter. Da Resultatet af Forbudet imidlertid sandsynligvis kun vilde blive, at Børnene maatte bære for tunge Byrder i Stedet for at køre dem, troede han, at det mest formaalstjenlige vilde være at følge Udvalget.

Sabroe skulde over for Politimesteren gøre gældende, at Ulykkestilfælde ligesaa let kunde ske, naar en Dreng bar en Byrde, som naar han kørte den, navnlig da man ikke maatte bære større Pakker paa Fortovet. Han vilde i det hele tilraade, at man tillod Brugen af Trækvogne ogsaa for Børn under 14 Aar. Alle ønskede jo at skabe den størst mulige Beskyttelse for Børnene, og man kunde sikkert let blive enige om, at det mest skadelige for dem var at slæbe paa for tunge Byrder. Ved et enkelt Forbud kunde man selvfølgelig ikke forandre Livsvilkaarene for de Børn, der maatte arbejde for Føden, men man kunde dog lempe Vilkaarene noget for dem; ved at faa en Vægtgrænse som foreslaaet, var man naaet et betydeligt Skridt fremad uden at træde nogens Interesse for nær.

Jacob Jensen havde størst Lyst til at stemme for Politimesterens Forslag, der sikkert vilde yde Børnene den største Beskyttelse. Da der imidlertid ikke syntes at være Stemning for Forslaget i Raadet, kunde han gaa med til at tillade, at ogsaa Børn under 14 Aar førte Trækvogne, men det burde dog helst være med den Begrænsning, at disse kun havde en Bæreevne af 100 Pd.

Schourup advarede mod at blive sentimentale. Der var ingen Tvivl om, at en Dreng lettere kunde køre 200 Pd. end bære 25; der var sikkert intet at risikere ved at vedtage Udvalgets Forslag.

Det vedtoges at affatte Tilføjjelsen til Paragraffen saaledes:

"Trækvogne med en Bæreevne af over 200 Pd. maa ikke føres af Personer, der ere yngre end 14 Aar".

ad § 47 Af Formanden var stillet saalydende Ændringsforslag:

§ 47 4 affattes saaledes :

"Ejerne af Hunde ere efter forudgaaet Advarsel ansvarlige for, at disse ikke ved vedholdende Gøen eller Tuden forstyrre de omboendes Ro".

Det foreliggende Ændringsforslag vedtoges.

ad § 75. Der var af Lottrup stillet følgende Ændringsforslag:

Ændringsforslaget til Politivedtægtens § 75 om "tændte Lygter m. m. paa offentlige Droscher"

-tillader jeg mig at foreslaa udgaar.

Formanden bemærkede, at der fra de Droscheejere, der havde fast Stadelplads, var indkommet Andragende om at blive fritaget for de ommeldte Lygter. De gjorde bl. a. gældende, at deres Indtægt var blevet betydelig formindsket, siden de elektriske Sporvogne var begyndt at køre.

Politimesteren havde faaet Indtryk af, at det ikke egentlig var Bekostningen ved Lygterne, der spillede saa stor en Rolle; det var af andre Grunde, Droscheejerne var ked af disse. Han ansaa den foreslaaede Foranstaltning for praktisk, men var der nogen Opposition mod den, kunde han for sit Vedkommende godt frafalde den.

S. Pedersen troede nærmest, at det var de Private, for hvem Droscheejerne kørte, der ikke ønskede at have Numret prangende paa Vognen. Han mente, at man foreløbig godt kunde undvære den omhandlede Bestemmelse, indtil Byen blev en Del større.

Det foreliggende Ændringsforslag vedtoges.

